

Žalm 71.

Karel Kryl

1. Tři černí mravenci topí se v slze srny,
nápisý na věnci a na koruně trny,
padáme pod tíží a snažíme se dolézt,
vlekouce na kříži svou samotu a bolest.
R: Nebe je růžové, po cestě křížové
snad konečně spočinem jak pšenice v klásku,
spočinem bez hněvu, přirostlí ke dřevu,
vždyť nejtěžším zločinem je hlásati lásku.
2. Vezem se v kočáře, ve kterém přežijeme,
s obrazem mocnáře, kterého milujeme,
plačíce pro mladost jsme staří, bohudíky,
řvem Ódu na radost, že nejsme mučedníky.
R:
3. Dozněla Devátá a končí komedie,
namísto Piláta svět si dnes ruce myje,
sám kříž si zhotoví a sám si hřeby ková
a král je křížový, hraje se Osudová.